

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XII. De Servatoris nostri Discipulis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Etus, seram penitentiam agere. Vin-
etus igitur ob hanc Herodis suspicio-
nem, & ad castellum Machæruntem,
cujus supra meminimus perductus, ibi-
dem cælus est. Hæc Josephus de Joanne.
Qui etiam in eodem libro Serva-
toris nostri mentionem facit, his ver-
bis: Iisdem temporibus Jesus quidam
fuit vir sapiens, si tamen virum eum ap-
pellare fas est. Erat quippe admirabi-
lium operum effector, Doctorque eo-
rum qui veritatem libenti animo com-
plectebantur. Multos ille partim ex
Judæis, partim ex gentilibus lectatores
sibi adjunxit. Hic erat Christus. Quem
agentis nostræ primoribus delatum,
cum Pilatus crucis suppicio addixisset,
hi tamen qui illum dilexerant, eum de-
inceps colere non desisterunt. Tertio
enim die vivus ac spirans eis apparuit,
prout divini Prophetæ hæc & alia quam-
plurima de illo mirifica prædixerant.
Abhinc porro Christianorum genus qui
ab eo nomen sumpsere, ad no-
stram ulque ætatem continuatum manet.
Hæc igitur cum Scriptor ille ex
Hebreis oriundus de Joanne Baptista
& de Servatore nostro in libris suis
commemoraverit, quod jam effugium
relinquitur his qui adversus eos Acta
illa confinxerunt, quoniam impu-
dentissimi esse convincantur? Sed de
his fatis.

Α γράπτος, ταφελασών αγαυρέν, ή μεταβολής γρα-
μήνες εις περίματα ἐμπεσών μετανοεῖν. Εἰ;
μὴ τῶν φιλιῆς Ή ρώδης, δέσμως εἰς τὸν μα-
χαιρωτά πεμφθεὶς τῷ πεσφρυμόν φέσ-
ειον, ταῦτα κλίνων). ταῦτα τοῖς Εἰ γάννης
ελθῶν, έτσι σωτῆρες ήμερος την αὐλεῖς σου,
γράμματος ισοειλανθάνε πως μέριμνα). γι-
νεται τοῦ κατέτον τὸν χειρόν Γιστές πες (Οφίς
ἀνήρ, εἴτε αὐτραίνον λέγειν χειρίων γράμ-
μάδεξων ἔργων ποιητής, διδάσκαλος αὐτρωπω
τῷ σωμάδοντι ταληθῇ δεχορύμων. καὶ πολλὰ
μέρη τοῦ Ηγεδαίου, πολλάς τοῦ κατόπιν τοῦ ἐπιλι-
κεῖ ἐπηγγαγέλο. οἱ Χειτός θάτοις οὐκέτονε-
δεῖξε τοῦ περιτον αὐτρῶν παρ' ήμιν σαρρά
Πτιτελμηνός Πιλάτη, σὺν Κέζεπάνσαντο
οι τοῦ περιτον αὐτὸν ἀγαπήσαντες. ἐφάνη γι
αὐτοῖς τείτων ἔχων ἡμέραν πάλιν ζῶν, τῷ
Θείων ταφελητῷ ταῦτα τε καὶ ἄλλα μυεία
τοῖς αὐτοῖς θαυμάσια εἰρηκότων. εἰσέπιπτε νῦν
τῷ χεισιανῷ ἀπὸ τεδεις ὀνομασμόν περι
ἐπελιπτε τῷ φελον. ταῦτά τοῦ κατόπιν ἐξερε-
ων συγγενέφεως αἰνιανεν τῇ ξανθῇ γραφῇ,
τοῖς τετεταφθίσταντα τοῖς Καθηρέος η-
μέρης τοῦ πατερωνότος, πες ἀντιεπιποτοι απο-
φυγή, τοῦ μη ἀναιχμάτως απελέγχεστ τοῖς
καὶ αὐτῶν πλασταρμόν τοῦ θαυμάτων. ἀλλα
ταῦτα μέρη ἔχεται ταῦτα,

C A P U T XII.

De Servitoris nostri Discipulis.

Cum hoc cap.con-
fer Ni-
ceph.cap.
21.22 &c
omnia
sequen-
tia
ad finem usq. l. 1.
ET Apostolorum quidem Serva-
toris nostri nomina ex Evangelio-
rum libris notissima sunt omnibus.
Quod verò ad septuaginta Discipu-
los attinet , eorum series nullibi per-
scripta reperitur. Fertur tamen ex il-
lorum numero unus fuisse Barnabas :
Cujus cum in Actibus Apostolorum D-
crebra sit mentio , tum in Pauli ad Ga-
latas epistola. Ex iisdem etiam Softhe-
nem fuisse perhibent , eum qui una
cum Paulo literas ad Corinthios scri-
psit. Sic enim refert Clemens in libro
quinto hypotyposeon. In quo etiam
Cepham illum cui Antiochiam ingref-
so Paulus se palam restitisse dicit ,
quoniam reprehensione dignus erat ,
unum autem fuisse ex septuaginta Discipu-
lis Petro Apostolo cognominem. Mat-
thiam quoque , eum qui Iude prodi-
toris loco in numerum Apostolorum

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ τῶν μαθητῶν τὸ σωτήριον οὐκέτι.

ΤΩν γεμὸν τοῦ Σωτῆρος αποσόλων, παν-
πάτητος Σαφῆς εἰπτῶν ἐναγχελίων ή τερέ-
ζεσις. τῶν δὲ ἑδρομήκοντα μαθητῶν, κατά-
λογος μὲν εὐδαίμονος Φέρεται λέγεται
γε μὲν εἰς ἀντῶν Βαρνάβας γεγονέναι. εἰ δια-
φορως μὲν καὶ περιέξεις τῶν Ἀποσόλων ἐμ-
πιμονδόσαν, εὐχῆς ταῖς δὲ Καπᾶλος χρή-
σιν Γαλαταῖς. τέταν δὲ εἶναι φασι καὶ Σω-
τέννη τὸν ἄμα Παύλῳ Κοευθίους ἔπιστε-
λαντα. ή δὲ ισοείς τῷ Κλημήρῳ καὶ τῷ
πέμπτῳ τῶν Ταντυπόσεων, εἴ τοι καὶ Κηφᾶς,
φειδεῖς οὐσιόν Παύλου. ὅτε δὲ ἥλθε Κηφᾶς
εἰς Αἴγιοχειαν, καὶ τερέζωπον αὐτῷ αἰτέ-
στην ἔνα φιοτ γεγονέναι τῶν ἑδρομήκοντα
μαθητῶν, ὁμώνυμον Πέτρῳ τυγχάνοντα
τῷ Ἀποσόλῳ. καὶ Ματθίαν δὲ τὸν αὐτὸν Γέ-
δα τὴν τερέζωπον τοῖς Ἀποσόλοις ἐγκατα-

λεγεντά, τόν τε σωμάτιον τῆς ὁμοίας Ψύφω Ι. Α adscriptus est, & alterum illum qui cum Matthia pari suffragio fuit honoratus, fama est ex illo cetero septuaginta Discipulorum fuisse. Thaddaeum præterea unum ex illis fuisse ferunt. De quo historiam que ad nos usque pervenit, mox narraturus sum. Quod si quis observare velit attentius, plures quam septuaginta reperiet Servatoris nostri Discipulos, vel ex unius Pauli testimonio: Qui Christum postquam à mortuis suscitatus est, primo omnium Cepha apparuisse dicit, deinde duodecim, & post hos plus quam quinquentis fratribus simul. Ex quibus nonnullos quidem mortem obiisse, plerisque vero adhuc superstites fuisse tradit cùm haec scriberet. Inde Jacobo illum apparuisse testatur. Unus hic ex septuaginta Discipulorum numero, ac præterea ex fratribus Domini fuisse perhibetur. Postremò cùm præter duodecim essent alii complures qui instar illorum Apostoli dicebantur, cuiusmodi etiam erat Paulus, haec adjungit. Deinde visus est omnibus Apostolis. Sed de his satis. Historia vero de Thaddæo cujus suprà mentionem fecimus, hujusmodi est.

C

CAPIT XIII.

Narratio de Regulo Edeffenorum.

HΤΩΣ Κυείσ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ θεότης, εἰς πάντας αὐτρώπους τῆς οἰκουμένης διδάσκοντας διδάσκειν βοωμήν, μυείνται στοχαστὴν ἐπ' αὐλοδαπῆς πορρώτερον τῆς ιερᾶς, νόσων τε καὶ πανθείων παθῶν ἐλπίδι θεραπείας ἐπήγειρε. Σωτηρία βασιλεὺς Αγκαροῦ, τῷν ιστορίῃ Ευφράτην ἐθνῶν θητοπόταλα διωασεύων, πάθει τὸ σῶμα δεινῷ καὶ τὸ θεραπεύοντα στοχαστὸν ἀπάντησεν οὐαίρῳ, οὐαίρᾳ καταφθειρόμενοῦ, ως καὶ τένομα τῷ Ιησοῦ πολὺ καὶ τὰς διωαμέτερους φωνὰς θεῖεις απάντησεν, μαρτυρεύματας ἐπύθει, οὐέτης αὐτὸς πέμψας διὰ Πτισολόφορού γίγνεται, τὸν τοχεῖν ἀπαλλαγῆς αἴξιον. οὐ δὲ μὴ τότε καλεῖσθαι τὸν θεοκτίσταν, Πτισολόφορον αὐτὸν ιδίας καταξιοῖ, ἐνα τῶν αὐτῶν μαθητῶν λογοτέλεων Πτισολόφορον τὸν θεοκτίστην νόσον, οὐέτε αὐτὸς Σωτηρίαν καὶ τῶν θεοτοκόντων αἴταντον θεογνάθοντα. οὐκ εἰς μακεδονίαν δὲ αὖτε ἐπληρώθη τὸ τέλος της ημέρας.

D

DOMINI ac Servatoris nostri Jesu Christi Divinitas cùm propter ad cap. con-
miranda illius opera ubique jam cele- fer Ni-
cephe. c.
& à Judaea remotissimis regionibus, & Eva- lib. 2.
morbis & cuiusquemodi doloribus af- gium l.
flictos spe recuperandæ salutis attraxerat. Itaque Rex Agbarus qui gentibus trans Euphratem positis non sine laude prærerat, cum gravi morbo, & qui humana ope curari non poterat, consumeretur; simulatque de Jesu nomine ubique diffuso ac de stupendis ejus miraculis quæ omnium testimonio firma- bantur, accepit, missis per tabellarium literis, suppplex eum rogavit ut se morbo liberaret. At ille tum quidem vo- canti minimè est obsecutus. Literas tam- men ad eum scribere nō recusavit, qui- bus unum e discipulis suis qui ipsum sa- naret, misurum le esse pollicebatur, ne- que ipsi solū sed omnibus propinquis & familiaribus salutem praestitum. Nec multò post ad exitum perducta sunt quæcumque ei promissa fuerant. Nam post resurrectionem CHRISTI